

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoCsp/38/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122228353
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miriam Kamenská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6122228353.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Miriam Kamenskej, členov senátu JUDr. Mariána Blahu a JUDr. Márie Kubincovej, PhD. v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803 v konaní zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanému P. W., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt O. XXX, XXX XX M. o zaplatenie 1.895,05 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozhodnutiu Okresného súdu Zvolen č.k. 17Csp/13/2022-180 zo dňa 21. júla 2022, takto

rozhodol:

- I. Rozhodnutie Okresného súdu Zvolen č.k. 17Csp/13/2022-180 zo dňa 21. júla 2022 p o t v r d z u j e .
- II. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 1.895,05 Eur, úrok 398,59 Eur, úrok z omeškania 23,43 Eur a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.895,05 Eur od 08.05.2021 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vo výroku II. uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania na účet právneho zástupcu žalobcu.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobou podanou dňa 28.01.2022 v upomínacom konaní sa žalobca domáhal proti žalovanému zaplatenia istiny vo výške 1.895,05 Eur, úroku vo výške 398,59 Eur, úroku z omeškania 23,43 Eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.895,05 Eur od 08.05.2021 do zaplatenia. Uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 07.05.2021 postupca OTP Banka Slovensko, a.s., Bratislava, IČO: 36 854 140 postúpil na žalobcu pohľadávku proti žalovanému, ktorý bol v čase postúpenia napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 07.10.2016 Zmluvu č. 0631 4014 16RSU (ďalej aj len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej aj len „VOP“) a na základe ktorej postupca poskytol žalovanému finančné prostriedky formou spotrebiteľského úveru, a to za podmienok: výška úveru: 2.557,- Eur; poskytnutie úveru: jednorazovo dňa 07.10.2016; výška úrokovej sadzby: 10,45 % p. a.; ročná percentuálna miera nákladov: 10,97 %; celkové náklady spotrebiteľa: 3.784,32 Eur; priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov: 14,48 %; výška splátky a splatnosť: 39,42 Eur mesačne vždy k 7. dňu v kalendárnom mesiaci; celkový počet splátok: 96; výška prvej splátky: 39,42 Eur; splatnosť prvej splátky: 07.11.2016; výška poslednej splátky: 39,42 Eur; splatnosť poslednej splátky (konečná splatnosť úveru): 07.10.2024. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol

súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy vyhlásil podaním zo dňa 05.02.2020 mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia sumu vo výške 2.317,07 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1 895,05 Eur, z riadneho úroku vo výške 398,59 Eur, z úroku z omeškania vo výške 23,43 Eur a z poplatkov vo výške 0,00 Eur. Žalovaný po postúpení pohľadávky vykonal úhrady: 0,00 Eur. Žalobca ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.07.2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018, ako aj rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17 a z ktorých vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania, keď úrok z omeškania si žalobca uplatnil počnúc dňom 08.05.2021, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Proti platobnému rozkazu č.k. 6Up/93/2022 zo dňa 09.02.2022 podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odpor s odôvodnením, že žalobca neoveril bonitu klienta pred poskytnutím úveru, zmluva neobsahuje základnú povinnú náležitosť, a to náklady spotrebiteľského úveru, preto sa úver považuje za bezúročný a bezpoplatkový. Žalovaný namietol aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu a taktiež uplatnil námietku premlčania. Poukázal na to, že súd je povinný z úradnej povinnosti preskúmať žalobcom predloženú zmluvu, t. z. podrobiť ju súdnej kontrole, a to s poukazom na úijné právo, najmä smernicu Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Žalovaný zdôraznil, že žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita žalovaného, a preto podľa žalovaného úver sa s poukazom na § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. považuje za bezúročný a bez poplatkov. Na Zmluve chýba aj podstatná obligatórna náležitosť, a to náklady, koľko spotrebiteľ zaplatí za poskytnutý úver, keďže spotrebiteľ musí byť informovaný koľko zaplatí za úver, aké budú vysoké náklady a aj pre neuvedenie tejto náležitosti sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky ako dohoda o zrážkach zo mzdy, poplatok za prvú upomienku vo výške 25,- Eur za každú ďalšiu upomienku. Podľa žalovaného nebol dodržaný § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. nakoľko zmluva o postúpení pohľadávok bola podpísaná dňa 07.05.2021 a oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanému doručené až dňa 17.05.2021 po uplynutí lehoty, a preto je táto zmluva neplatná a taktiež žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný v tomto spore. K námietke premlčania žalovaný uviedol, že veriteľ mohol zosplatiť úver už v prípade, keď žalovaný bol v omeškaní so splatením splátky splatnej dňa 07.10.2018, a teda od tohto momentu začala plynúť premlčacia doba a žalobca podal žalobu na súde až dňa 28.01.2022, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Žalovaný pritom poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp.zn. 8Csp/168/2020 zo dňa 29.01.2021.

4. Žalobca ďalej v konaní poukázal na to, že pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že Zmluva neobsahuje základnú povinnú náležitosť, a to náklady spotrebiteľského úveru, žalovaný mal zrejme v úmysle poukázať na absenciu náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v rozsahu „celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“, avšak táto náležitosť je zjevná z čl. I ods. 4 Zmluvy, kde je bez pochybnosti uvedené, že celková čiastka je 3.784,32 Eur. V súvislosti so vznesenou námietkou premlčania žalobca mal za to, že nárok uplatnil pred uplynutím premlčacej doby, keďže ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 05.02.2020, toto svoje právo uplatnil v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 07.01.2020 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 07.01.2020 začala v súlade s § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od zročnosti splátky, pre nespĺnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a uplynula by najskôr dňa 07.01.2023, pričom žaloba bola na súde podaná dňa 28.01.2022. Podľa žalobcu v rámci kontraktačného procesu nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti veriteľa a odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver, t.j. pri posudzovaní bonity, bola zachovaná. Pri posúdení bonity žalovaného boli do úvahy vzaté všetky dostupné informácie, vrátane údajov zo spoločného bankového/úverového registra. Výsledkom daného posúdenia bol jednoznačný záver o platobnej spôsobilosti/schopnosti splácať daný úver, keď príjmy žiadateľa úveru boli vo výške 562,- Eur, existujúce záväzky dlžníka boli vo výške 253,- Eur, životné minimum na žiadateľa o úver bolo 198,- Eur a ukazovateľ schopnosti splácať (disponibilný zostatok) bol 111,- Eur (562,- Eur - 198,- Eur - 253,- Eur), a teda splátka poskytnutého úveru je nižšia ako disponibilný zostatok, t.j. podmienka primárnej návratnosti z disponibilných príjmov klienta bola splnená. Žalobca poukázal na to, že žalovaný pohľadávku riadne splácal po 23 mesiacov, z čoho vyplýva, že

pôvodný veriteľ posúdil bonitu žalovaného riadne a skutočnosť, pre ktorú žalovaný prestal úver splácať, nastala až 2 roky od poskytnutia úveru. Podľa žalobcu pre posúdenie aktívnej legitímácie je irelevantná skutočnosť, že Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 13.05.2021 bolo žalovanému doručené až dňa 17.05.2021, teda po uplynutí 5 dní od postúpenia pohľadávky, keď požiadavka § 17 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. bola splnená v rámci stanovenej lehoty, avšak ani prípadné nedodržanie tejto lehoty nemá na platnosť postúpenia pohľadávky žiaden následok. V súvislosti s premlčaním splátok splatných do 28.01.2019, t.j. splátok, ktorých premlčanie sa posudzuje samostatne a boli splatné 3 roky pred podaním žaloby, žalobca poukázal na to, že do dňa 28.01.2019 bol žalovaný povinný zaplatiť 27 mesačných splátok vo výške 39,42 Eur, teda spolu sumu 1.064,34 Eur. Do dňa 28.01.2019 žalovaný uhradil na predpísané splátky sumu 907,75 Eur. Rozdielová suma 156,59 Eur, ktorá predstavuje splátky splatné dňa 07.10.2018, dňa 07.11.2018, dňa 07.12.2018 a dňa 07.01.2019 bola uhradená v rámci úhrady zo dňa 11.03.2019, a teda nie sú žiadne neuhradené splátky, ktoré by boli splatné 3 roky pred podaním žaloby.

5. Žalovaný ďalej v konaní poukazoval na to, že žalobca stále nepreukázal dôkazy ohľadne overenia bonity pred poskytnutím úveru, nakoľko nepredložil žiadne doklady, ktorými by preukázal overenie bonity a súd nie je povinný vyzývať žalobcu, aby preukázal tieto doklady. Žalovaný mal úvery, mesačné výdaje/náklady na bývanie, domácnosť, dve nezaopatrené deti, výdavky na deti, dopravu, náklady do práce, keby všetko toto žalobca overil, tak by žalovanému úver poskytnutý nebol. Žalovaný zdôrazňoval, že nenamietal celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť za poskytnutý úver, ale celkové náklady (odplatu).

6. Súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil tým, že mal za preukázané, že dňa 07.10.2016 bola medzi žalovaným a spoločnosťou OTP Banka Slovensko, a.s. uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 0631 4014 16 RSU (ďalej aj len „Zmluva“), na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá suma 2.557,- Eur s tým, že sa zaviazal na jej splácanie splátkami vo výške 39,42 Eur odo dňa 07.11.2016 vždy k 7. dňu v mesiaci, s počtom splátok 96 a konečným termínom splatnosti 07.10.2024, keď RPMN bola stanovená na 10,97 % a celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť, na sumu 3.784,32 Eur. Podľa súdu prvej inštancie Zmluva je zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z., pričom má všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a v čl. I bod 4 Zmluvy sú uvedené aj žalovaným namietaná obligatórna náležitosť, a to náklady, ktoré zaplatí žalovaný (3.784,32 Eur).

7. Súd prvej inštancie v Zmluve nenašiel neprijateľné zmluvné podmienky a pokiaľ žalovaný poukazoval na dohodu o zrážkach zo mzdy a poplatky za upomienku, súd prvej inštancie uviedol, že celková suma uplatnených poplatkov predstavuje 65,65 Eur, čo vzhľadom na výšku poskytnutého úveru nemožno považovať na neprimerane vysoké a možno zhodnotiť, že tieto poplatky zachovávajú primeranú poriadkovú a sankčnú funkciu bez šikanózneho či obohacovacieho charakteru.

8. Súd prvej inštancie z listinných dôkazov tiež zistil, že právny predchodca žalobcu lustroval žalovaného v Sociálnej poisťovni a po odpočítaní výdavkov mal žalovaný ešte 111,- Eur, z ktorých mohol splátku každomesačne platiť. Žalovaný aj splátky riadne platil odo dňa 07.11.2016 do 07.09.2018, t. j. skoro dva roky, a následne ešte uhrádzal nepravidelné splátky, a teda žalovaný mal skoro dva roky dostatočnú bonitu na plnenie svojich záväzkov zo zmluvy.

9. Súd prvej inštancie k aktívnej vecnej legitímácii žalobcu uviedol, že v ustanovení § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. je stanovené, že zákaz postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského úveru sa nevzťahuje na pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a predmetný úver už bol v čase postúpenia pohľadávky vyhlásený za predčasne splatný, preto postúpeniu pohľadávky už nebránila zákonná prekážka. Súd prvej inštancie s poukazom na § 17 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. konštatoval, že pohľadávka bola postúpená dňa 10.02.2021, podpisy na zmluve overené dňa 24.02.2021 a pôvodný veriteľ žalovaného informoval listom zo dňa 13.05.2021, avšak uvedená skutočnosť nespôsobuje neplatnosť postúpenia pohľadávky, je len osobitne závažným porušením podľa zákona o ochrane spotrebiteľa a zákon nevyžaduje doručenie v 5-dňovej lehote od vyhotovenia informácie o postúpení pohľadávky.

10. Podľa súdu prvej inštancie v čase podania žaloby nebola nijaká splátka úveru premlčaná, keď premlčujú sa síce jednotlivé splátky aj pred vyhlásením splatnosti úveru, avšak žalobca podal žalobu

dňa 28.01.2022, pričom tri roky späť od tohto dátumu (k 28.01.2019) žalovaný síce bol v omeškaní so zaplatením splátok zo dňa 07.10.2018, dňa 07.11.2018, dňa 07.12.2018, dňa 07.01.2019, t.j. v celkovej sume 157,68 Eur, avšak tieto následne uhradil úhradou zo dňa 11.03.2019 v sume 260,23 Eur. Súd prvej inštancie potom vyhodnotil žalobu ako dôvodnú, a to tak v časti istiny, ako aj v časti úroku a úroku z omeškania.

11. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobca mal vo veci úspech v plnom rozsahu, a preto uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi 100% trov konania.

12. V zákonom stanovenej lehote podal žalovaný proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie odvolanie z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na nové konanie a nové rozhodnutie.

13. Žalovaný v odvolaní uviedol, že rozhodnutím bolo porušené právo na spravodlivý proces, nakoľko súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal s námietkami žalovaného a všetky neodôvodnil. Interpretácia súdu je v rozpore s obsahom právnej praxe, pričom tento odklon nie je nijako zdôvodnený. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania skutkovými a právnymi zisteniami došiel k extrémnemu nesúladu a hodnotenie dôkazov nemá racionálny základ. Z hľadiska hospodárnosti konania takýto postup súdu je svojvoľný a neakceptovateľný. Takýmto postupom súdu prvej inštancie došlo k ohrozeniu práv a právom chránených záujmov žalovaného, pričom súd prvej inštancie uprednostnil nároky žalobcu nehládajac na zásady spravodlivosti.

14. Podľa žalovaného súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav v tom, že právny predchodca žalobcu neoveril s odbornou starostlivosťou schopnosť splácať spotrebiteľský úver, teda bonitu klienta a žalovaný má za to, že právny predchodca žalobcu pred poskytnutím úveru riadne neoveril jeho bonitu. Podľa žalovaného žalobca nepreukázal, že veriteľ pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Hoci v zmluve sa uvádzajú „Údaje klienta o zamestnaní a finančnej situácii“, uvedené nie je postačujúce, pretože žalobca v rozpore s ustanovením § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. najmä nepreukázal (ani netvrdil), že by veriteľ zisťoval ďalšiu úverovú zaťaženosť žalovaného prostredníctvom príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch. Zároveň zo zmluvy vyplýva, že veriteľ si za účelom posudzovania bonity od žalovaného nevyžiadal žiadne doklady preukazujúce jeho príjmy a výdavky, keď podľa zmluvy vyžadoval od žalovaného iba občiansky preukaz, ktorý takýmto dokladom nie je. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, ani do úvahy sa neberie to, že žalovaný mal u veriteľa viac pôžičiek, tak za to neoveroval bonitu. Teda veriteľ si mal nanovo vyžiadať od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zisiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Veriteľ pritom musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom, ale aj z informácií, ktoré získaval z iných dostupných zdrojov. Veriteľ uvedeným spôsobom nepostupoval, čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. a v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Žalovaný poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/2/2019-106 zo dňa 27.11.2019 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016.

15. Podľa žalovaného súd prvej inštancie sa nesprávne vysporiadal aj s namietaným premlčaním a žalobcovou aktívnou vecnou legitimáciou. Podľa žalovaného je potrebné zdôrazniť, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu sa môže vzťahovať len na splátky zročné do budúcnosti, nie späť od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, čo potvrdzuje rozsudok súdu Žilina sp. zn. 6Co/803/2014 zo dňa 22.04.2015 a na podporu uvedeného aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MObdov/15/2006

z 01.03.2009. Žalovaný taktiež dáva na vedomie ďalšie rozsudky, a to Okresný súd Žilina sp. zn. 25Cso/31/2020, sp. zn. 25Csp/29/2019, Krajský súd Banská Bystrica sp. zn. 43CoCsp/45/2020, Krajský súd Trnava zo dňa 26.02.2021. Súd prvej inštancie sa tiež nesprávne zaoberal s námietkou premlčania a podľa § 54a Občianskeho zákonníka je súd povinný prihliadnuť na premlčanie z úradnej povinnosti bez toho, aby sa žalovaný premlčania dovoľával. Podľa žalovaného rozsudok nie je riadne odôvodnený.

16. Podľa žalovaného súd prvej inštancie sa nesprávne vysporiadal s námietkou, že zmluva o úvere neobsahuje podstatnú náležitosť, a to celkovú výšku nákladov, koľko spotrebiteľ zaplatí za poskytnutý úver, aké budú vysoké náklady (úroky + poplatky, ...). Pre neuvedenie tejto náležitosti sa úver považuje tiež za bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie sa zle vysporiadal s touto námietkou, žalovaný nenamietal celkovú čiastku úveru, koľko musí spotrebiteľ zaplatiť za poskytnutý úver, ale celkové náklady. To sú dve rôzne odlišné veci. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11Co/154/2018 zo dňa 19.07.2018.

17. Žalovaný namieta aj žalobcovu aktívnu vecnú legitimáciu, keď z prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok jasne vyplýva, že dňa 07.05.2021 nadobudol žalobca postúpenie pohľadávky a žalovanému tento list poštou bol doručený až dňa 17.05.2021. Žalovaný má za to, že pôvodný veriteľ si nesplnil riadne oznamovaciu povinnosť v zákonnej lehote nebol dodržaný zákon č. 129/2010 Z.z. a pôvodný veriteľ neinformoval žalovaného o postúpení pohľadávky do piatich pracovných dní odo dňa postúpenia pohľadávky.

18. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že s rozhodnutím súdu prvej inštancie sa stotožňuje a navrhuje, aby ho odvolací súd posúdil ako správne. Podľa žalobcu žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybnili správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Žalovaný v odvolaní namieta splnenie povinností pôvodného veriteľa stanovené v § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a k tejto námietke sa žalobca vyjadril už v podaní zo dňa 18.03.2022. Žalovaný opätovne vznáša námietku premlčania a nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu, k čomu sa žalobca dostatočne vyjadril v rámci podania zo dňa 20.06.2022 v spojení s podaním zo dňa 13.07.2022.

19. Dňa 04.10.2022 súd prvej inštancie žalovanému ako odvolateľovi doručoval vyjadrenie žalobcu k odvolaniu na vyjadrenie v lehote 10 dní. Písomnosti boli žalovanému listinne doručené dňa 10.10.2022. Žalovaný sa už vo veci nevyjadril.

20. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací bol pri rozhodovaní o odvolaní viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 CSP). Pretože nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval to dôležitý verejný záujem, na prejednanie odvolania odvolací súd pojednávanie nenariadil (§ 385 ods. 1 CSP). Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil dňa 12.01.2023, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Krajského súdu v Banskej Bystrici (§ 378 ods. 1 a § 219 ods. 1, 3 CSP).

21. Odvolací súd dokazovanie nezopakoval a nedoplnil, preto bol podľa § 383 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie.

22. Z obsahu spisu súdu prvej inštancie vyplýva, že dňa 07.10.2016 spoločnosť OTP Banka Slovensko, a.s., Bratislava, IČO: 31 318 916 ako banka a žalovaný ako dlžník uzatvorili v písomnej forme Zmluvu o spotrebiteľskom OTP expres úvere č. 0631 4014 16 RSU, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému vo výške 2.557 Eur za pevnú úrokovú sadzbu vo výške 10,45 % ročne (čl. I. bod 1, 2 Zmluvy). V čl. I. bod 3, 4 Zmluvy bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov žalovaného: 10,97 % a celková čiastka, ktorú musí žalovaný zaplatiť, vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy bola: 3.784,32 Eur. V čl. I. bod 5 Zmluvy bola uvedená priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platná ku dňu podpisu zmluvy: 14,48 %; v čl. I. bod 6 Zmluvy bola uvedená odplata vypočítaná podľa § 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorú banka požaduje od dlžníka podľa tejto zmluvy, vyjadrená v percentách zo sumy dohodnutého úveru za rok: 10,45 % a v čl. I. bod 7 Zmluvy bola uvedená najvyššia prípustná výška odplaty, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať podľa § 1a nariadenia č. 87/1995 Z.z. stanovená ku dňu uzavretia tejto zmluvy o úvere: 20,20 %. V čl. IV bod I Zmluvy sa žalovaný zaviazal splatiť istinu úveru spolu s úrokmi v mesačných anuitných splátkach vo výške splátky 39,42 Eur k 7. dňu

v mesiaci, termín prvej splátky 07.11.2016, termín poslednej splátky 07.10.2024 a konečná splatnosť úveru 07.10.2024.

23. Z platobnej histórie vyplýva, že žalovaný uhradil v období od 07.11.2016 do 07.08.2018 mesačné splátky vo výške 39,42 Eur, dňa 07.09.2018 uhradil sumu 40,51 Eur, dňa 11.03.2019 sumu 260,23 Eur, dňa 08.04.2019 sumu 40,51 Eur, dňa 30.05.2019 sumu 48,64 Eur, dňa 07.06.2019 sumu 40,51 Eur a dňa 23.09.2019 sumu 76,35 Eur.

24. Dňa 14.01.2020 banka realizovala žalovanému Poslednú výzvu pred zosplatnením, v ktorej žalovanému uviedla, že mešká so splácaním úveru viac ako 3 splátky, preto žiada o uhradenie dlžnej čiastky, ktorá k 13.01.2020 je vo výške 224,56 Eur a zároveň žalovaného upozornila s poukazom na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na možnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný.

25. Písomným úkonom zo dňa 05.02.2020 banka žalovanému oznámila, že týmto vyhlasuje predčasnú splatnosť celého úveru a účinnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný nastáva v 10. deň odo dňa doručenia tejto výzvy a v deň účinnosti je žalovaný povinný zaplatiť celý jeho záväzok zo zmluvy, ktorý ku dňu 04.02.2020 predstavuje sumu vo výške 2.022,30 Eur, pozostávajúcu z istiny 1.895,05 Eur, úrokov 126,19 Eur, úrokov z omeškania vo výške 1,06 Eur a poplatkov vo výške 0,- Eur, spolu s úrokmi z omeškania počítanými zo zostatku istiny od 04.02.2020 do zaplatenia.

26. Dňa 07.05.2021 banka ako postupca a žalobca ako postupník uzatvorili v písomnej forme Zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bola aj pohľadávka proti žalovanému s príslušenstvom vo výške istiny: 1.895,05 Eur, úroku: 398,59 Eur, úroku z omeškania: 23,43 Eur. Banka žalovanému postúpenie pohľadávky oznamovala listom zo dňa 13.05.2021, ktorú podľa poštovej doručky bol žalovanému doručený dňa 17.05.2021.

27. Ako listinný dôkaz v konaní žalobca označil a predložil aj výstup o nahliadnutí banky do bankového registra v časti údajov o žalovanom.

28. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu 07.10.2016, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

29. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 07.10.2016, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

30. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 07.10.2016, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

31. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 07.10.2016, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

32. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 07.05.2021, pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky do piatich pracovných dní odo dňa postúpenia pohľadávky. Porušenie povinnosti podľa prvej vety je osobitne závažným porušením povinností podľa osobitného predpisu.

33. Odvolanie je riadnym opravným prostriedkom, ktorým sa strana sporu domáha, aby odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie. Rozhodnutie súdu prvej inštancie podlieha prieskumu odvolacím súdom len z dôvodov, ktoré odvolateľ uvedie v podanom odvolaní, resp. podľa § 365 ods. 3 CSP doplní do uplynutia lehoty na podanie odvolania, keďže podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný. Viazanosť odvolacími dôvodmi znamená, že odvolací súd pri svojom rozhodovaní môže prihliadať len na také pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré odvolateľom boli uplatnené a zároveň vyšli v odvolacom konaní najavo a s výnimkou väd, ktoré sa týkajú procesných podmienok a na ktoré odvolací súd podľa § 380 ods. 2 CSP prihliadne, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené, iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd zisťovať nebude a ak by aj v odvolacom konaní vyšli na javo, nebude na ne prihliadať. Uvedenie dôvodov, z akých sa rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nesprávne, t. j. uvedenie odvolacích dôvodov, je aj zákonnou obsahovou náležitosťou odvolania podľa § 363 CSP a zákonná povinnosť uviesť odvolacie dôvody znamená, že odvolateľ musí aj obsahovo vymedziť, prečo má za to, že je ten ktorý odvolací dôvod naplnený. Účelom odvolacieho konania totiž nie je, aby odvolací súd opakovane vyhodnocoval tvrdenia a argumenty strán uvedené v konaní na súde prvej inštancie, ale účelom odvolacieho konania je posúdenie vecnej správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, a to výlučne v kontexte odvolacích dôvodov, ktoré odvolateľ uvedie a obsahovo vymedzí do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

34. V súdnej veci síce šlo o spotrebiteľský spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, a teda šlo o spor s ochranou slabšej strany v konaní, avšak ani táto okolnosť neumožňovala odvolaciemu súdu podrobiť rozhodnutie súdu prvej inštancie prieskumu nad rozsah žalovaným uvedených a obsahovo vymedzených odvolacích dôvodov. Zo žiadneho ustanovenia Civilného sporového poriadku, osobitne ani z ustanovení § 290 a nasl. CSP upravujúcich spotrebiteľské spory, totiž nevyplýva oprávnenie odvolacieho súdu, aby okrem prípadných väd, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), prihliadal aj na iné dôvody nesprávnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

35. Vychádzajúc potom z princípu viazanosti odvolacími dôvodmi dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil, keď dospel k záveru, že žalobca je v spore aktívne legitimovaný, že úver sa nepovažuje za bezúročný a bez poplatkov a že žalobou uplatnený nárok nie je premlčaný a v konaní na súde prvej inštancie odvolací súd nezistil porušenie práva na spravodlivý proces a nezistil ani vady procesných podmienok.

36. Odvolací súd sa podľa § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a s poukazom na obsahové vymedzenie podaného odvolania dopĺňa ďalšie dôvody.

37. Žalovaný v odvolaní súdu prvej inštancie vytýkal, že nesprávne zistil skutkový stav v tom, že právny predchodca žalobcu neoveril s odbornou starostlivosťou schopnosť splácať spotrebiteľský úver, teda bonitu žalovaného, a preto následkom hrubého porušenia povinností veriteľa je, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

38. Zákon č. 129/2010 Z.z. v ustanovení § 7 ods. 1 upravuje povinnosť veriteľa pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru a v ustanovení § 11 ods. 2 ako dôsledok porušenia tejto povinnosti upravuje, že veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a v prípade hrubého porušenia tejto povinnosti sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, keď za hrubé porušenie sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a

rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

39. V podaní zo dňa 18.03.2022, ktoré bolo vyjadrením k odporu žalovaného, žalobca uviedol, že pri posúdení bonity žalovaného boli do úvahy vzaté všetky dostupné informácie, vrátane údajov zo spoločného bankového/úverového registra. Výsledkom daného posúdenia schopnosti žalobcu splácať úver bol jednoznačný záver o jeho platobnej spôsobilosti (schopnosti splácať daný úver). Príjmy žiadateľa úveru boli vo výške 562,- Eur, existujúce záväzky dlžníka boli vo výške 253,- Eur a životné minimum na žiadateľa o úver bolo 198,- Eur. Ukazovateľ schopnosti splácať (disponibilný zostatok) bol 111,- Eur (562,- Eur - 198,- Eur - 253,- Eur). Na tieto tvrdenia žalobca v predmetnom podaní ako dôkaz označil a predložil výstup o nahliadnutí do bankového registra, ktorý dôkaz bol súdom prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí nesprávne označovaný ako lustrácia v Sociálnej poisťovni. Žalobca teda v podaní zo dňa 18.03.2022, ktoré bolo vyjadrením k odporu žalovaného, uviedol konkrétne tvrdenia ako veriteľ posudzovať schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver a zároveň na tieto tvrdenia ako dôkaz označil výstup z nahliadnutia do bankového registra. Na tomto mieste potom odvolací súd zdôrazňuje, že hoci pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností je zákonnou obsahovou náležitosťou žaloby, žiadne ustanovenie Civilného sporového poriadku žalobcovi nebránilo, aby skutkové tvrdenia a dôkazy, t.j. prostriedky procesného útoku alebo obrany, uplatnil aj následne, samozrejme v súlade s koncentráciou konania, či už sudcovskou v zmysle § 153 CSP alebo zákonnou v zmysle § 154 CSP, a teda aby ich uplatnil tak, aby to nevyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu prvej inštancie a aby ich uplatnil najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Pre úplnosť veci potom odvolací súd konštatuje, že skutkové tvrdenia a dôkazy uplatnené žalobcom v podaní zo dňa 18.03.2022 boli uplatnené v súlade s koncentráciou konania.

40. Jedným zo základných princípov civilného sporového konania je povinnosť strán sporu označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi tak, ako to upravuje článok 8 CSP. Povinnosť strán pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu je osobitne upravená aj v ustanovení § 150 ods. 1 CSP. Každý má teda v konaní tvrdiť tie skutočnosti, ktoré spôsobujú vznik jeho nároku alebo zánik jeho povinnosti. Civilné sporové konania sa totiž dôsledne riadi zásadou formálnej pravdy, a preto súd je v konaní limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu. Stranu sporu zaťažuje aj procesné bremeno popretia skutkových tvrdení protistrany, keďže ak strana skutkové tvrdenia protistrany výslovne a účinne nepoprie, skutkové tvrdenia sa podľa § 151 ods. 1, 2 CSP považujú za nesporné. Nespornosť skutkového tvrdenia znamená, že súd si ho osvojí ako zistený skutkový stav, resp. ako zhodné tvrdenie strán, z ktorého pri meritórnym rozhodovaní vychádza, a to bez potreby vykonať dokazovanie na jeho preukázanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 186 ods. 2 CSP.

41. Konštatované podanie žalobcu zo dňa 18.03.2022 súd prvej inštancie analogicky postupom podľa § 167 ods. 4 CSP doručoval žalovanému s tým, aby sa ku nemu písomne vyjadril, uviedol ďalšie skutočnosti a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, keď túto výzvu súdu prvej inštancie realizoval uznesením č. k. 17Csp/13/2022-110 zo dňa 28.03.2022. Písomnosti, vrátane podania žalobcu a príloh, t. j. dôkazov, boli žalovanému listinne doručené dňa 06.04.2022, čo osvedčuje Informácia o výsledku doručenia listinného rovnopisu nachádzajúca sa na č. l. 112 listinnej podoby spisu. Žalovaný sa na výzvu súdu prvej inštancie nevyjadril. Žalovaný sa vyjadril až podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 02.06.2022, ktorým podaním ospravedlňoval svoju neúčast' na pojednávaní určenom súdom prvej inštancie na deň 02.06.2022 a v ktorom podaní žalovaný citoval časť vyjadrenia žalobcu týkajúcu sa posúdenia bonity žalovaného a následne žalovaný uviedol, že má za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, nakoľko nepredložil žiadne doklady, ktorými by preukázal overenie bonity. Súd nie je povinný vyzývať žalobcu, aby preukázal tieto doklady. Žalobca žaluje a keď chce byť úspešný, musí vedieť preukázať všetky doklady. Aj podľa toho čo píše žalobca, je vidieť, že nebola riadne overená bonita klienta, a to z toho dôvodu, že žalovaný mal úvery + mesačné výdaje náklady na bývanie, domácnosť, dve nezaopatrené deti, výdavky na deti, dopravu náklady do práce, keby všetko toto overil, tak by žalovanému poskytnutý úver nebol. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver, t. j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, prípadne nezaopatrené deti. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t. j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku

uvedenú v § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Veriteľ uvedeným spôsobom nepostupoval, keď mal posudzovať schopnosť žalovaného splácať úver bez riadnych údajov o jeho príjmoch a výdavkoch a bez dokladov o nich, čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Žalovaný poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 11Co/2/2019-106 zo dňa 27.11.2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2CoCsp/20/2020 zo dňa 23.09.2020.

42. Žalovaný sa v konaní na súde prvej inštancie vyjadril ešte podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 21.07.2022, ktorým ospravedlňoval neúčasť na pojednávaní určenom súdom prvej inštancie na deň 21.07.2022 a v ktorom podaní uviedol obsahovo totožné tvrdenia a argumenty ako v podaní, ktorým ospravedlňoval neúčasť na pojednávaní určenom súdom prvej inštancie na deň 02.06.2022 a ktoré podanie bolo súdu prvej inštancie doručené dňa 02.06.2022.

43. Žalovaný tak síce v konaní tvrdil, že veriteľ neposudzoval jeho schopnosť splácať úver a neoveroval jeho výdavky a v tomto kontexte žalovaný uvádzal pomerne rozsiahle tvrdenia, avšak tieto tvrdenia žalovaný uvádzal bez nadväznosti a relevancie na konkrétny vzťah medzi veriteľom a žalovaným a bez nadväznosti a relevancie na skutkové tvrdenia a dôkazy uplatnené žalobcom. Žalobca pritom v konaní na súde prvej inštancie uviedol konkrétne tvrdenia a zistenia veriteľa o výške príjmov žalovaného, výške existujúcich záväzkov žalovaného a z toho vyplývajúceho disponibilného zostatku a tieto svoje tvrdenia žalobca podoprel aj dôkazom, a to výstupom o nahliadnutí do bankového registra. K týmto konkrétnym tvrdeniam a dôkazu žalobcu sa však žalovaný v konkrétnostiach nevyjadril, neuviedol vlastné tvrdenia o výške jeho príjmov a najmä o výške existujúcich záväzkov a neoznačil alebo nepredložil žiadny dôkaz. Pretože žalovaný neuviedol vlastné konkrétne tvrdenia o skutkových okolnostiach týkajúcich sa jeho príjmu a existujúcich záväzkov, v zmysle § 151 CSP šlo o neúčinné popretie skutkových tvrdení žalobcu o preverovaní bonity žalovaného a zistených príjmov a existujúcich výdavkoch.

44. Odvolací súd potom zdôrazňuje, že pri úprave spotrebiteľských sporov Civilný sporový poriadok síce v ustanovení § 295 umožňuje súdu vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, avšak v žiadnom ustanovení neupravuje možnosť súdu poprieť skutkové tvrdenia strany v postavení dodávateľa, resp. možnosť súdu vyhľadať si podstatné a rozhodujúce tvrdenia týkajúce sa sporu za stranu v postavení spotrebiteľa. Rovnako zo žiadneho ustanovenia Civilného sporového poriadku nevyplýva, že v spotrebiteľskom spore sa ustanovenia § 151 a § 186 ods. 2 CSP neaplikujú, a teda že súd nemá vychádzať zo zhodných, t.j. stranou v postavení spotrebiteľa nepopretých tvrdení strany v postavení dodávateľa. Súd tak v spotrebiteľských sporoch môže vykonať dôkazy, ktoré nenavrhone strana v postavení spotrebiteľa, avšak vykonanie dôkazu nad procesný návrh spotrebiteľa nezahŕňa v sebe aj popieranie skutkových tvrdení zo strany súdu, ktoré neboli popreté samotnou stranou v postavení spotrebiteľa. Je totiž potrebné dôsledne rozlišovať bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno.

45. Preto, ak žalobca uviedol tvrdenia, že veriteľ pred uzavretím Zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalovaným posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a uviedol konkrétne tvrdenia o zistených príjmoch a existujúcich záväzkoch žalovaného a svoje tvrdenia ako dôkazom podoprel výstupom z nahliadnutia do bankového registra a ak samotný žalovaný tieto tvrdenia žalobcu účinne nepoprel, t.j. predovšetkým neuviedol vlastné tvrdenia o výške príjmov a najmä o výške existujúcich záväzkov, súd prvej inštancie nemohol nad zákonný rámec nahrádzať procesnú aktivitu žalovaného, ale musel z týchto tvrdení žalobcu vychádzať ako zo zhodných tvrdení strán, resp. z nepopretých tvrdení, a preto súd prvej inštancie ani nemal prípadne aký iný dôkaz na prospech žalovaného vykonať. Označeniu dôkazov a ich vykonaniu totiž musí predchádzať povinnosť tvrdenia alebo účinného popretia tvrdení protistrany.

46. Pretože žalobca uviedol konkrétne tvrdenia o splnení povinnosti veriteľa s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver a tieto tvrdenia podoprel dôkazom, a to výstupom z nahliadnutia do bankového registra, pričom žalovaný tieto konkrétne tvrdenia žalobcu účinne nepoprel, teda neuviedol vlastné konkrétne tvrdenia, odvolací súd vyhodnocuje ako nedôvodnú

námietku žalovaného, že veriteľ neoveroval schopnosť žalovaného splácať úver a že žalobca na toto tvrdenie neunesol dôkazné bremeno a z tohto dôvodu odvolací súd vyhodnocuje ako nedôvodnú aj námietku žalovaného, že úver by mal byť bezúročný a bez poplatkov.

47. Pokiaľ v súvislosti so zákonnou povinnosťou veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, žalovaný poukazoval na rozhodnutia iných odvolacích súdov, odvolací súd zdôrazňuje, že tieto rozhodnutia nepredstavujú ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, v súlade s ktorou by podľa čl. 2 ods. 2 CSP malo byť v tomto súdnom konaní rozhodované a ktorými súdnymi autoritami sa rozumie Najvyšší súd SR, Ústavný súd SR a Európsky súd pre ľudské práva, prípadne Súdny dvor Európskeho dvora. Navyše, tieto rozhodnutia boli vydávané v skutkovo odlišných veciach, v ktorých, na rozdiel od tejto súdnej veci, žalobcovia povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť o preverovaní bonity neplnili.

48. Žalovaný v odvolaní namietal aj nesprávne vysporiadanie sa s námietkou premlčania, avšak konkrétne tvrdenia o nesprávnosti napadnutého rozhodnutia v otázke premlčania neuviedol, len citoval rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/803/2014 zo dňa 22.04.2015. V zmysle § 54a Občianskeho zákonníka však v spotrebiteľských sporoch premlčanie súd posudzuje ex offo, a preto odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, podľa § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti a ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Splátky sa teda premlčujú jednotlivo, vždy odo dňa zročnosti každej jednej z nich a splátka, pre omeškanie ktorej veriteľ záväzok zosplatnil, sa premlčuje odo dňa svojej zročnosti spolu so zosplatnenými splátkami. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zročný dlh, tak začína plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky, čo však neznamená, že odo dňa splatnosti splátky, ktorá zosplatnenie vyvolala, plynie premlčacia doba aj pre predchádzajúce neuhradené splátky, t.j. splátky, ktoré zosplatnenie nevyvolali a ktorých splatnosť nastala pred zosplatnením. Je preto nevyhnutné dôsledne rozlišovať splatnosť jednotlivých splátok a splatnosť dlhu ako celku. Každá splátka má totiž individuálne určenú splatnosť, v dôsledku čoho sa pri každej z nich osobitne posudzuje omeškanie a premlčanie, pokiaľ sa z dôvodov predpokladaných v § 565 Občianskeho zákonníka nestane splatným celý zvyšok dlhu. Preto, ak dlžník bol v omeškaní s úhradou viacerých splátok, ale v predchádzajúcich obdobiach veriteľ svoje právo nevyužil, využitie práva zosplatniť úver z hľadiska premlčania znamená, že premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky pre „zročný celý dlh“, t.j. dlh, ktorý sa stal zročným z dôvodu uplatnenia práva predčasnej splatnosti, ale premlčanie predchádzajúcich neuhradených splátok zostáva zachované podľa pôvodnej splatnosti týchto splátok. Súd prvej inštancie potom správne ustálil, že síce s omeškaním, avšak v čase podania žaloby, a teda začatia tohto súdneho konania, boli žalovaným uhradené všetky splátky splatné do 28.01.2019, t.j. 3 roky spätne od podania žaloby, keďže eventuálne len pri týchto splátkach mohla byť pohľadávka žalobcu premlčaná. Súd prvej inštancie teda neprijal záver, že celý dlh žalovaného sa premlčuje od splátky, pre ktorú veriteľ uplatnil právo žiadať zaplatenia celého dlhu, t.j. predčasné splatenie úveru, ale správne posudzoval otázku premlčania podľa dátumov splatnosti jednotlivých splátok splatných pred splátkou, ktorá vyvolala predčasné zosplatnenie celého úveru a dospel k správne právnemu záveru, že žalobou uplatnený nárok premlčaný nie je.

49. K námietke žalovaného v odvolaní, že nenamietal celkovú čiastku úveru, ale celkové náklady ako chýbajúcu náležitosť uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, odvolací súd udáva, že otázka, či zmluva obsahuje zákonné náležitosti, sa vždy posudzuje podľa znenia zákona účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, a teda v súdnej veci ku dňu 07.10.2016. V rozhodnom období tak zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musela obsahovať aj celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (§ 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z.), ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu s uvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.) a odplatu podľa osobitných predpisov (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z.).

50. Pri zákonnej požiadavke na uvedenie odplaty podľa osobitných predpisov zákonodarca pritom uviedol poznámku na ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a § 1 a § 1a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších

predpisov. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov, podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka nesmela odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať, keď odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovoval vykonávací predpis, ktorým vykonávacím predpisom bolo práve nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tak podľa § 1 ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z.z. tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov a pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve. Odplata sa podľa § 1 ods. 2 nariadenia č. 87/1995 Z.z. vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení špecifikovaných v § 1 ods. 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z.. Na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa podľa § 1 ods. 4 nariadenia č. 87/1995 Z.z. použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy, pričom podľa § 1a ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z.z. odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi v zásade nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 nariadenia č. 87/1995 Z.z. pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne, keď obdobným úverom alebo pôžičkou sa rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety a podľa § 1a ods. 4 nariadenia č. 87/1995 Z.z. najvyššia prípustná výška odplaty sa posudzuje podľa uvedených pravidiel dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

51. V Zmluve o spotrebiteľskom OTP expres úvere uzavretej medzi OTP Banka Slovensko, a.s. Bratislava a žalovaným ako dlžníkom dňa 07.10.2016 potom bola uvedená nielen celková čiastka, ktorú musel žalovaný zaplatiť, vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia tejto Zmluvy na sumu 3.784,32 Eur (čl. I. bod 4 Zmluvy), ktorá suma zodpovedala súčtu dohodnutých mesačných anuitných splátok v počte 96 pri výške mesačnej splátky 39,42 Eur (čl. IV. bod 1 Zmluvy) a bola uvedená aj priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov platná ku dňu podpisu zmluvy v hodnote 14,48% (čl. I. bod 5 Zmluvy), ale v Zmluve bola uvedená aj odplata vypočítaná podľa § 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorú banka požaduje od dlžníka podľa tejto Zmluvy o úvere, vyjadrená v percentách zo sumy dohodnutého úveru za rok: 10,45% ročne (čl. I. bod 6 Zmluvy) a bola v Zmluve uvedená aj najvyššia prípustná výška odplaty, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať podľa § 1a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. stanovená ku dňu uzavretia tejto zmluvy o úvere: 20,20% ročne (čl. I. bod 7 Zmluvy). Neobstojí preto ani odvolacia námietka žalovaného, že v Zmluve chýbali celkové náklady ako zákonná obsahovaná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ žalovaný v súvislosti s touto námietkou poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11Co/154/2018 zo dňa 19.07.2018, opätovne šlo o rozhodnutie, ktoré nepredstavuje ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít a navyše bolo vydané v skutkovo odlišnej veci, kde súčet splátok nezodpovedal celkovej čiastke, ktorú mal dlžník zaplatiť.

52. K námietke žalovaného, že žalobca nie je v spore aktívne vecne legitimovaný z dôvodu, že pôvodný veriteľ, t.j. banka, porušil zákonnú povinnosť písomne informovať žalovaného o postúpení pohľadávky do piatich pracovných dní odo dňa postúpenia pohľadávky, odvolací súd predovšetkým udáva, že súd prvej inštancie nesprávne uviedol, že pohľadávka bola postúpená dňa 10.02.2021 a podpisy na zmluve boli overené dňa 24.02.2021, ale dňa 10.02.2021 žalobca udelil splnomocnenie k uzatváraniu zmlúv o postúpení pohľadávok a na tomto splnomocnení bola pravosť podpisu osvedčená dňa 24.02.2021. Samotná Zmluva o postúpení pohľadávok bola uzatvorená dňa 07.05.2021 a pôvodný veriteľ žalovaného informoval o postúpení pohľadávky listom zo dňa 13.05.2021, teda do piatich pracovných dní odo dňa postúpenia pohľadávky, i keď poštová zásielka bola žalovanému doručená po viac ako piatich pracovných dňoch od postúpenia pohľadávky. Zhodne so súdom prvej inštancie však aj odvolací súd konštatuje, že i v prípade, ak by pôvodný veriteľ včas nespĺnil svoju zákonnú povinnosť informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky, nespôsobuje táto okolnosť neplatnosť postúpenia pohľadávky, keď aj podľa zákonnej úpravy § 17 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. porušenie tejto povinnosti je osobitne závažným porušením povinností podľa osobitného predpisu, ktorým osobitným predpisom podľa zákonnej poznámky k ustanoveniu § 17 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. je zákon č. 250/2007 Z.z.

o ochrane spotrebiteľa. Zákonným dôsledkom porušenia povinnosti pôvodného veriteľa včas informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky je teda sankcionovanie pôvodného veriteľa postupom a spôsobom podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré sankcie však nespôsobujú neplatnosť samotnej zmluvy o postúpení pohľadávok a nespôsobujú ani iný právny následok vo vzťahu medzi novým veriteľom a dlžníkom alebo vo vzťahu medzi postupcom a postupníkom.

53. Jedným z práv tvoriacich právo na spravodlivý proces je i právo na riadne zdôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktorého obsahom je právo strany na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré preskúmateľným spôsobom, jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Odôvodnenie je totiž tou časťou súdneho rozhodnutia, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu, a preto zákonodarca v ustanovení § 220 ods. 2 CSP stanovil konkrétne zákonné požiadavky na obsah odôvodnenia súdneho rozhodnutia tak, aby z neho bola zrejماً jeho opodstatnenosť, zákonnosť a spravodlivosť. Z ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR pritom vyplýva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument, ale iba na tie, ktoré majú význam pre rozhodnutie a zostali sporné (napr. Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/95 zo dňa 16.03.2005) a z ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR tiež vyplýva, že nejde o porušenie základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces, ak súd nerozhodne podľa predstáv strany konania a jej žalobe nevyhoví, ak je takéto rozhodnutie súdu v súlade s objektívnym právom (napr. uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 19/2019-11 zo dňa 16.01.2019).

54. Odvolací súd má potom za to, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie spĺňa náležitosti odôvodnenia ustanovené zákonom a súd prvej inštancie právo žalobcu na spravodlivý proces neporušil, keď rozhodnutie súdu prvej inštancie dalo odpovede na otázky a argumenty, ktoré boli pre vec rozhodujúce, t.j. že Zmluva má všetky zákonné náležitosti, v Zmluve nie sú zistiteľné neprijateľné podmienky, veriteľ pred uzavretím Zmluvy s odbornou starostlivosťou posúdil schopnosť žalovaného splácať úver, žalobca bol v spore aktívne vecne legitimovaný a neuplatňoval premlčané právo. Súd prvej inštancie sa síce stručne, ale dostačujúco vysporiadal s rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami a právnymi argumentmi, ktoré mali vplyv na rozhodnutie o uplatnenom nároku a neuprel žalovanému možnosť namietat konkrétne skutkové alebo právne závery pri podaní odvolania ako riadneho opravného prostriedku. Odvolací súd si však nemohol nevšimnúť, že súd prvej inštancie odôvodnenie napadnutého rozhodnutia neprimerane zaťažil zbytočným a doslovným uvádzaním celých znení vyjadrení strán sporu, a to dokonca takým spôsobom, že pokiaľ strany citovali zákonné ustanovenie alebo citovali z rozhodnutí iných súdov, súd prvej inštancie uvádzal aj tieto časti ich vyjadrení, čo je skutočne nadbytočné a nežiadúce.

55. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku I. vo veci samej, ako aj v závislom výroku II. o náhrade trov konania, o ktorých súd prvej inštancie rozhodoval podľa pomeru úspechu vo veci, je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

56. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodoval podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

57. Rozhodnutie bolo senátom odvolacieho súdu prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).
Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).